

มุมมองของข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กในจังหวัดชัยภูมิ
ต่อปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยี

PERCEPTIONS OF CIVIL SERVANTS IN SMALL LOCAL ADMINISTRATIVE
ORGANIZATIONS IN CHAIYAPHUM PROVINCE ON FACTORS INFLUENCING
TECHNOLOGY ADOPTION

เกริกฤทธิ์ หมื่นภูเขียว^{1,*} และณรงค์ เกียรติคุณวงศ์²

KERKRIT MUENPHUKHIEO^{1,*} AND NARONG KIETTIKUNWONG²

^{1,2}วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น

^{1,2}College of Local Administration Khon Kaen University

*Corresponding Author E-mail: kerkrit.m@kkumail.com

บทความวิจัย (Research Article)

Received 4 June 2024, Revised 15 July 2024, Accepted 25 July 2024

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มุ่งศึกษามุมมองของข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กในจังหวัดชัยภูมิ ต่อปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลในการยอมรับเทคโนโลยี 2) ศึกษาปัจจัยเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างคือข้าราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก ในจังหวัดชัยภูมิ จำนวน 95 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยสถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ด้านปัจจัยส่วนบุคคลในการยอมรับเทคโนโลยี ความคิดเห็นส่วนใหญ่ ต้องการใช้ระบบเทคโนโลยีที่มีความง่ายในการนำไปปฏิบัติงาน รองลงมาคือ เทคโนโลยีต้องอำนวยความสะดวกช่วยให้การทำงานมีความรวดเร็วขึ้น พร้อมทั้งมีประสิทธิภาพ ทันสมัยและเชื่อถือได้ โดยระบบต้องมีความเสถียรและมีการตรวจสอบความปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ รวมถึงระบบเทคโนโลยีต้องมีการประมวลผลข้อมูลที่รวดเร็ว และถูกต้องแม่นยำ ตามลำดับ และความคิดเห็นด้านปัจจัยเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กให้ความสำคัญในการนำงบประมาณไปจัดทำบริการสาธารณะในด้านอื่น มากกว่าการนำงบประมาณไปใช้ในการวางโครงสร้างระบบเทคโนโลยี เนื่องจากเห็นว่าการวางโครงสร้างระบบเทคโนโลยีมีค่าใช้จ่ายสูง บุคลากรยังขาดทักษะ ความรู้ความสามารถทางเทคโนโลยี อีกทั้งกฎระเบียบ และขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ซับซ้อนยังเป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการนำระบบเทคโนโลยีมาใช้งานในองค์กร และมีข้อกังวลเกี่ยวกับความเสถียรของระบบและความปลอดภัยในการเข้าถึงข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศ

คำสำคัญ : รัฐบาลดิจิทัล; องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก; การยอมรับเทคโนโลยี

Abstract

This research article aims to study the perceptions of civil servants in small local administrative organizations in Chaiyaphum Province on factors influencing technology adoption. The objectives of this research are 1) to study personal factors in technology acceptance and 2) to study specific factors in small local administrative organizations. This research employs a quantitative research methodology. The sample group consists of 95 local government officials from small local administrative organizations in Chaiyaphum Province. The tool used for data collection is a questionnaire, and the statistics used include percentages, means, and standard deviations. The research results show that, in terms of personal factors in technology acceptance, the majority of opinions indicate a desire to use technology systems that are easy to implement. Following this is the need for technology to facilitate faster work processes while also being efficient, modern, and reliable. The system must be stable and regularly checked for security, and it must process data quickly and accurately. Regarding specific factors of small local administrative organizations, it was found that small local administrative organizations prioritize budget allocation for other public services over investing in technology infrastructure. This is because technology infrastructure is seen as expensive, and personnel lack the necessary skills and knowledge. Additionally, complex regulations and procedures pose obstacles to the implementation of technology systems within the organization. There are also concerns about the stability and security of information technology systems.

Keywords: Digital government; Small local government organizations; Technology adoption

1. บทนำ

ในปัจจุบันเป็นยุคสมัยที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกด้าน โดยเฉพาะด้านเทคโนโลยีที่มีความก้าวหน้าแบบก้าวกระโดด ซึ่งส่งผลกระทบต่อบริบทของสังคมทั่วโลก โดยมีส่วนสำคัญและส่งผลกระทบต่อนโยบายของประชาชน รัฐบาลไทยจึงกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในหน่วยงานราชการ เพื่อช่วยปรับปรุงกระบวนการทำงาน และการให้บริการแก่ประชาชน ทำให้เกิดความคล่องตัวและประหยัดค่าใช้จ่ายในด้านงบประมาณ โดยเน้นให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร สามารถให้บริการได้อย่างรวดเร็วและสะดวกสบาย (ธนาชัย ชีรพัฒน์วงศ์ และคณะ, 2561) รัฐบาลไทยจึงได้ตราพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. 2562 เพื่อนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในระบบราชการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรในหน่วยงานของรัฐ รวมถึงการจัดทำบริหารสาธารณะในด้านต่าง ๆ โดยเป้าหมายหลักของรัฐบาลดิจิทัลคือการทำให้การดำเนินงานของทางราชการมีประสิทธิภาพ ยึดหลักธรรมาภิบาล และอำนวยความสะดวกในการให้บริการประชาชน (บุรณจิตร์ แก้วศรีมล, 2565)

รัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (E-government) เป็นการที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อปรับปรุงการดำเนินงานของหน่วยงานราชการ เป็นนโยบายที่จะปรับเปลี่ยนการบริหารงานภาครัฐแบบเดิมไปสู่รูปแบบการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ ทำให้หน่วยงานราชการสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (เรวัต แสงสุริยงค์, 2562) การปรับเปลี่ยนเป็นรัฐบาลดิจิทัลจะประสบผลสำเร็จและบรรลุเป้าหมายได้นั้น บุคลากรเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการสนับสนุนให้องค์กรบรรลุเป้าหมาย จึงต้องเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถและมี

ทัศนคติที่ดีต่อการเปลี่ยนแปลง พร้อมทั้งปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการทำงานของตนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น (ดวงสมร สุทธิวงศ์กุล, 2562)

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) ได้มีแนวทางในการพัฒนาบุคลากรภาครัฐ พ.ศ. 2566 – 2570 เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นแนวทางปฏิบัติในการพัฒนาองค์กรเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้และการพัฒนาของบุคลากร โดยส่งเสริมให้การบริหารงานของส่วนราชการมีวัฒนธรรมองค์การการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และคำนึงถึงความต้องการของประชาชน การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและการให้บริหารผ่านระบบดิจิทัลโดยมีการเชื่อมโยงข้อมูลการทำงานระหว่างส่วนราชการ รวมถึงการสร้างการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อให้ข้าราชการเกิดการพัฒนาด้านตนเองได้อย่างต่อเนื่อง จึงส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรสามารถเรียนรู้พัฒนาทักษะและสมรรถนะที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน โดยเน้นการพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีและวัฒนธรรมการใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน การปรับตัวของบุคลากรให้ทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง การพัฒนาทักษะในการทำงาน และการมีคุณธรรม จริยธรรม เป็นหลักปฏิบัติสำคัญที่บุคลากรทุกคนต้องมี หากบุคลากรทุกคนสามารถปฏิบัติได้ตามแนวทางที่กำหนด จะทำให้ระบบการบริหารงานของราชการเกิดการพัฒนา และมีประสิทธิภาพ (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, 2566)

จากที่กล่าวมา ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญของการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้งานในหน่วยงานราชการ จึงมุ่งศึกษามุมมองของข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กในจังหวัดชัยภูมิ ที่มีผลต่อปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยี เนื่องจากเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด และมีความเป็นอิสระในการบริหารงบประมาณ อย่างไรก็ตามถึงแม้รัฐบาลได้มีนโยบายส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐนำเทคโนโลยีมาใช้งานในองค์กร แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ไม่ได้จัดตั้งงบประมาณไว้สำหรับการวางโครงสร้างระบบเทคโนโลยี ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก ในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 106 แห่ง เนื่องจากจังหวัดชัยภูมียังไม่มีการศึกษามุมมองของข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กในจังหวัดชัยภูมิ ต่อปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยี ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่องดังกล่าว เพื่อให้ทราบถึงมุมมองของข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก ว่ามีความคิดเห็นอย่างไรในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้งานในหน่วยงาน เพื่อนำมาเป็นข้อมูลเพิ่มเติมในขับเคลื่อนสู่การปรับเปลี่ยนเป็นรัฐบาลดิจิทัลของหน่วยงานของรัฐในประเทศไทย ต่อไป

2. วัตถุประสงค์

1. ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลในการยอมรับเทคโนโลยี ของข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กในจังหวัดชัยภูมิ
2. ศึกษาปัจจัยเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก ในจังหวัดชัยภูมิ

3. การทบทวนวรรณกรรม

ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล

ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (Theory of Reasoned Action: TRA) เป็นทฤษฎีทางจิตวิทยาที่ถูกพัฒนาโดย Fishbein and Ajzen(1975) ซึ่งได้รับความนิยมและใช้งานอย่างแพร่หลายในการศึกษาทางสังคมและพฤติกรรมของบุคคล อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ (Attitude) ความเชื่อ (Beliefs) ความตั้งใจ (Intention) และ พฤติกรรม (Behavior) ทำให้สามารถประเมินพฤติกรรมของบุคคลได้ลึกซึ้งขึ้น และช่วยใน

การวิเคราะห์ว่าทำไมบุคคลบางคนจะตัดสินใจทำหรือไม่ทำพฤติกรรมบางอย่างนั้น ต้องเกิดจากความตั้งใจและผ่านการคิดทบทวนก่อนเสมอ ในขณะเดียวกันความตั้งใจกระทำพฤติกรรมยังขึ้นกับความเชื่อในความสามารถของตนเองว่าจะสามารถทำพฤติกรรมนั้นได้สำเร็จหรือไม่ หากรับรู้ว่าการกระทำที่เกิดขึ้นก่อให้เกิดประโยชน์และมีความสำคัญต่อตัวเอง จะสามารถช่วยสร้างการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมของบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพ (อัจฉรา เตนเจริญโสภณ, 2560)

ทฤษฎีการยอมรับเทคโนโลยี

Davis, Bagozzi & Warshaw (1989) กล่าวว่า ทฤษฎียอมรับเทคโนโลยี (Technology Acceptance Model : TAM) เป็นทฤษฎีที่ปรับปรุงและพัฒนารูปแบบแนวคิดจากทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (Theory of Reasoned Action: TRA) ของ Ajzen & Fishbein (1980) โดย TAM เป็นโมเดลทฤษฎีที่มุ่งเน้นศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับเทคโนโลยี การรับรู้ความต้องการเทคโนโลยีที่มีความง่ายและมีประโยชน์ต่อการใช้งาน โดยการรับรู้ประโยชน์การใช้งาน หมายถึง ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน การประหยัดเวลา หรือลดค่าใช้จ่ายให้กับผู้ใช้และองค์กร ด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้งาน หมายถึง ความเข้าใจและการรับรู้ถึงความสะดวกและความง่ายในการใช้งาน ผู้ใช้สามารถทำความเข้าใจและใช้งานได้โดยไม่มีคามยุ่งยากหรือความสับสน (เสาวลักษณ์ พูลทรัพย์, 2562)

ทฤษฎีการยอมรับและการใช้เทคโนโลยี

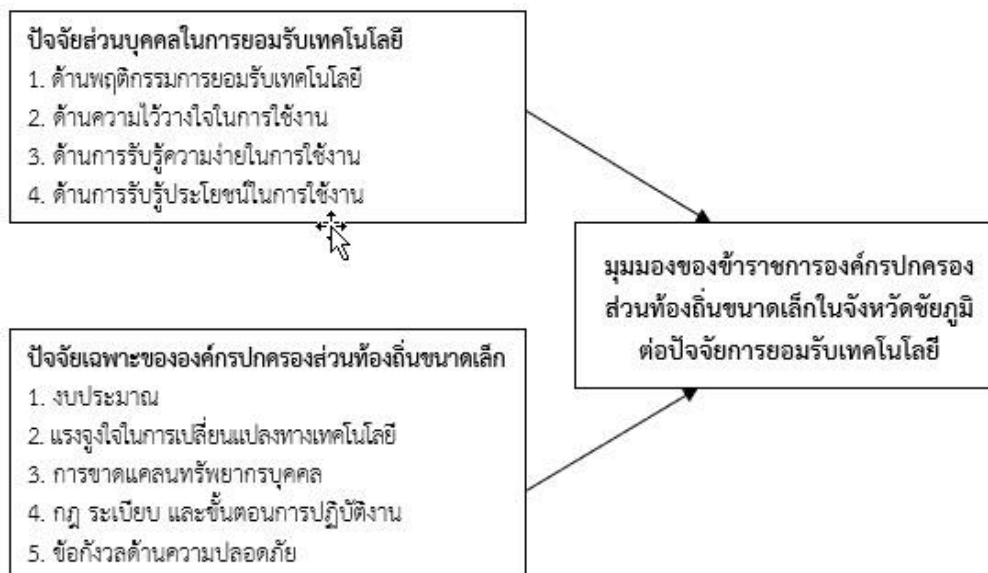
ทฤษฎีการยอมรับและการใช้เทคโนโลยี (Unified Theory of Acceptance and Use of Technology : UTAUT) เป็นโมเดลที่อธิบายพฤติกรรมของผู้ใช้งานในการยอมรับการใช้งานเทคโนโลยี โดยนำเสนอโดย Venkatesh, Morris, Davis, dan Davis ในปี 2003 โดย UTAUT จะประกอบด้วย 4 ปัจจัยหลัก คือ ความคาดหวังด้านประสิทธิภาพ (Performance Expectancy) ความคาดหวังด้านการสนับสนุนการใช้งาน (Effort Expectancy) อิทธิพลทางสังคม (Social Influence) และเงื่อนไขในการอำนวยความสะดวก (Facilitating Conditions) เมื่อนำมาพิจารณาแล้วจะเห็นว่า 2 ปัจจัยแรกของ UTAUT จะเหมือนปัจจัยหลักของ TAM คือ การรับรู้ประโยชน์จากการใช้งาน และการรับรู้ความง่ายในการใช้งาน (รัตนศักดิ์ พลากรณัตร์คุปต์, 2561)

ทฤษฎีการพัฒนาทฤษฎีรวมของการยอมรับและการใช้เทคโนโลยี

Venkatesh (2003) ได้อธิบาย ทฤษฎีการพัฒนาทฤษฎีรวมของการยอมรับและการใช้เทคโนโลยี (Modified Unified Theory of Acceptance and Use of Technology2: UTAUT2) เป็นทฤษฎีที่ใช้ในการอธิบายและคาดการณ์พฤติกรรมในการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยใน UTAUT2 มีปัจจัยที่สำคัญ สามารถอธิบายพฤติกรรมในการใช้งานเทคโนโลยีได้ดังนี้ 1) ความคาดหวังในประสิทธิภาพ หมายถึง ความเชื่อว่าเมื่อนำเทคโนโลยีมาใช้จะสามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ทำให้เกิดความรวดเร็วในการทำงาน หรือที่เรียกว่า การรับรู้ประโยชน์ในการใช้งาน 2) ความคาดหวังในความพยายาม หมายถึง ความสะดวกในการใช้งานเทคโนโลยี เช่น การรับรู้ความง่ายในการใช้งาน มีความง่ายในการทำความเข้าใจระบบ 3) อิทธิพลทางสังคม หมายถึง การรับรู้ปัจจัยทางสังคมในการตัดสินใจในการใช้งานเทคโนโลยี เช่น ครอบครัว เพื่อน หรือผู้ร่วมงาน ล้วนมีอิทธิพลทางสังคมสามารถกระตุ้นให้ผู้ใช้งานรู้สึกเชื่อมั่นและมีความกระตือรือร้นในการใช้เทคโนโลยี 4) สภาพสิ่งอำนวยความสะดวกในการใช้งาน หมายถึง ความเชื่อของแต่ละบุคคลที่เชื่อว่าสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกจะช่วยส่งเสริมการใช้งานเทคโนโลยี 5) แรงจูงใจด้านความชอบ หมายถึง ความสนใจหรือความพึงพอใจในการได้ใช้เทคโนโลยี 6) มูลค่า หมายถึง การประเมินราคาของเทคโนโลยีกับความคุ้มค่าและประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้เทคโนโลยี 7) ความเคยชิน หมายถึง แนวโน้มในการ

แสดงพฤติกรรมแบบอัตโนมัติที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ในอดีตหรือการที่บุคคลนั้นได้เคยปฏิบัติบางสิ่งบางอย่างอย่างสม่ำเสมอจนกลายเป็นความเคยชิน (ศิริพร มงคลรัตนาสีทธิ, 2565)

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษามุมมองของข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กในจังหวัดชัยภูมิ ต่อปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยี ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เนื่องจากการใช้การวิจัยเชิงปริมาณเป็นการทดสอบสมมติฐานและสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผล เป็นข้อมูลเชิงตัวเลขที่ได้จากการวิเคราะห์ทางสถิติ ทำให้วิจัยมีความน่าเชื่อถือและมีประสิทธิภาพสูง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ข้าราชการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก ในจังหวัดชัยภูมิ จำนวน 106 แห่ง มีข้าราชการ 1,643 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 29 สิงหาคม 2566) ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณกลุ่มตัวอย่างของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1967) ที่ระดับความคาดเคลื่อน 0.1 ระดับความเชื่อมั่น 90% ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 95 คน และเมื่อได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic Sampling) และการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) มีขั้นตอนดังนี้ 1) สร้างบัญชีรายชื่อขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก ในจังหวัดชัยภูมิ จำนวน 106 แห่ง 2) นำจำนวนข้าราชการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กของแต่ละอำเภอมาคิดสัดส่วนเป็นเปอร์เซ็นต์ เพื่อหาจำนวนโควตากลุ่มตัวอย่างของแต่ละอำเภอ 3) ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ โดยกำหนดหมายเลขเพื่อสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่างจากบัญชีรายชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กในจังหวัดชัยภูมิ แล้วสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนโควตาของแต่ละอำเภอ รวม 16 อำเภอ เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 95 คน

วิธีการและเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษามุมมองของข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กในจังหวัดชัยภูมิ ต่อปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยี ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าข้อมูล ทฤษฎีต่างๆ จากวิทยานิพนธ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามและขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาในการปรับแก้ไขเนื้อหาของคำถามให้มีความครบถ้วนสมบูรณ์ แล้วแจกแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 95 ชุด

โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ระยะเวลาการปฏิบัติงาน รายได้ต่อเดือน ส่วนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลในการยอมรับเทคโนโลยี ได้แก่ ด้านพฤติกรรมกรยอมรับเทคโนโลยี ด้านความไว้วางใจในเทคโนโลยี ด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้งาน และด้านการรับรู้ประโยชน์ในการใช้งาน ส่วนที่ 3 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก ได้แก่ ด้านงบประมาณ ด้านแรงจูงใจในการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ด้านการขาดแคลนทรัพยากรบุคคล ด้านกฎ ระเบียบ และขั้นตอนการปฏิบัติงาน และด้านข้อกีดขวางด้านความต้านปลอดภัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจแบบสอบถามงานวิจัยครั้งนี้ เมื่อเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามครบตามจำนวนแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาตรวจสอบความถูกต้องและทำการลงรหัส (Coding) หลังจากนั้นนำข้อมูลที่ลงรหัสเรียบร้อยแล้วไปวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS: Statistical Package for the Social Sciences) เพื่อประมวลหาค่าสถิติต่าง ๆ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ในการนำเสนอข้อมูลเพื่ออธิบายลักษณะของข้อมูล จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจแบบสอบถามวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายของข้อมูลในการประเมินความคิดเห็นของข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก ในจังหวัดชัยภูมิ ที่ส่งผลต่อการยอมรับเทคโนโลยี ออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

- 1 หมายถึง น้อยที่สุด / ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 2 หมายถึง น้อย / ไม่เห็นด้วย
- 3 หมายถึง มาก / เห็นด้วย
- 4 มากที่สุด / เห็นด้วยอย่างยิ่ง

กำหนดเกณฑ์ในการแปลผลค่าเฉลี่ย ดังนี้

- คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.26 - 4.00 หมายถึง มากที่สุด / เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.51 - 3.25 หมายถึง มาก / เห็นด้วย
- คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.76 - 2.50 หมายถึง น้อย / ไม่เห็นด้วย
- คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1 - 1.75 หมายถึง น้อยที่สุด / ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

5. ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n=95)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	18	18.9

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หญิง	77	81.1
อายุ		
20 – 30 ปี	3	3.2
31 – 40 ปี	21	22.1
41 – 50 ปี	60	63.2
มากกว่า 50 ปี	11	11.6
สถานภาพ		
โสด	25	26.3
สมรส	62	65.3
หย่าร้าง	6	6.3
หม้าย	1	1.1
แยกกันอยู่	1	1.1
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3	3.2
ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	42	44.2
สูงกว่าปริญญาตรี	50	52.6
ประเภทตำแหน่ง		
ประเภททั่วไป	14	14.7
ประเภทวิชาการ	61	64.2
ประเภทอำนวยการ	19	20.0
ประเภทบริหาร	1	1.1
ระยะเวลาการปฏิบัติงาน		
ต่ำกว่า 1 ปี	3	3.2
1 – 5 ปี	6	6.3
6 - 10 ปี	10	10.5
10 ปีขึ้นไป	76	80.0
รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	3	3.2
10,001 - 15,000 บาท	-	-
15,001 - 20,000 บาท	7	7.4
20,001 - 30,000 บาท	27	28.4
30,001 - 40,000 บาท	49	51.6
มากกว่า 40,000 บาท	9	9.5

จากตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 81.1 และเป็นเพศชาย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 โดยส่วนมากมีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 63.2 รองลงมาอยู่ในกลุ่มอายุ 31 – 40 ปี

จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 22.1 อายุมากกว่า 50 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 11.6 และอายุ 20 – 30 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2 ตามลำดับ ด้านสถานภาพ ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 65.3 รองลงมาคือสถานภาพโสด จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 สถานภาพหย่าร้าง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 เป็นหม้าย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1 และแยกกันอยู่จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1 ด้านการศึกษา พบว่าส่วนใหญ่จบการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 52.6 รองลงมาคือระดับปริญญาตรี จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 44.2 และมีการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2 ด้านประเภทตำแหน่ง พบว่าส่วนใหญ่เป็นตำแหน่งประเภทวิชาการ จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 64.2 รองลงมาเป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 ประเภททั่วไป จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 14.7 และประเภทบริหาร จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1 ด้านระยะเวลาการปฏิบัติงาน พบว่าส่วนใหญ่มีระยะเวลาการปฏิบัติงาน 10 ปีขึ้นไป จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 80.0 รองลงมามีระยะเวลาการปฏิบัติงาน 6 – 10 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 1 – 5 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 และผู้ที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงาน ต่ำกว่า 1 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2 ตามลำดับ ด้านรายได้ พบว่าส่วนมากมีรายได้ต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาท จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 51.6 รองลงมาได้ 20,001 – 30,000 บาท จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 28.4 มากกว่า 40,000 บาท จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 รายได้ 15,001 – 20,000 บาท จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 7.4 และมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ปัจจัยส่วนบุคคลในการยอมรับเทคโนโลยี (n=95)

ปัจจัยส่วนบุคคลในการยอมรับเทคโนโลยี	Mean	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านพฤติกรรมการยอมรับเทคโนโลยี			
1. เทคโนโลยีต้องช่วยให้การทำงานง่ายขึ้น ไม่ยุ่งยากซับซ้อน	3.20	0.629	เห็นด้วย
2. เทคโนโลยีต้องสามารถประยุกต์ใช้กับวิธีการทำงานแบบเดิมได้	3.26	0.569	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3. เทคโนโลยีต้องสามารถประยุกต์ใช้ได้กับทุกหน่วยงาน	3.33	0.591	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4. เทคโนโลยีต้องสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานได้	3.34	0.576	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
5. เทคโนโลยีต้องสามารถลดขั้นตอนในการปฏิบัติงานได้	3.37	0.584	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
6. เทคโนโลยีต้องช่วยอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงาน	3.34	0.558	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
รวม	3.35	0.572	
ด้านความไว้วางใจในเทคโนโลยี			
1. เทคโนโลยีต้องมีความปลอดภัยในการป้องกันข้อมูล	3.41	0.610	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2. เทคโนโลยีต้องมีความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูล	3.39	0.570	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3. เทคโนโลยี ต้องมี การประมวลผลข้อมูล ที่ รวดเร็ว และถูกต้องแม่นยำ	3.42	0.576	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4. เทคโนโลยีต้องมีความเสถียร สามารถใช้งานได้ตลอดเวลา	3.38	0.587	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
5. เทคโนโลยีต้องมีประสิทธิภาพ ทันสมัยและเชื่อถือได้	3.44	0.560	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
รวม	3.41	0.574	

ปัจจัยส่วนบุคคลในการยอมรับเทคโนโลยี	Mean	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้งาน			
1. เทคโนโลยีต้องมีความง่ายต่อการนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน	3.47	0.543	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2. เทคโนโลยีต้องสามารถเรียนรู้และเข้าใจได้ง่าย ไม่ยุ่งยากซับซ้อน	3.41	0.592	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3. เทคโนโลยีต้องสามารถช่วยให้การทำงานมีความสะดวกรวดเร็ว	3.46	0.561	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4. เทคโนโลยีต้องสามารถปรับให้เข้ากับความต้องการของผู้ใช้งาน	3.40	0.554	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
5. เทคโนโลยีสามารถเรียกดูข้อมูลได้สะดวก รวดเร็ว	3.40	0.554	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
รวม	3.42	0.556	
ด้านการรับรู้ประโยชน์ในการใช้งาน			
1. เทคโนโลยีสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานได้	3.37	0.547	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2. เทคโนโลยีสามารถลดระยะเวลาและขั้นตอนในการทำงานได้	3.39	0.570	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3. เทคโนโลยีสามารถลดค่าใช้จ่ายในการทำงานได้	3.34	0.612	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4. เทคโนโลยีสามารถช่วยในการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อแก้ปัญหาในการทำงานได้	3.24	0.596	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
5. เทคโนโลยีช่วยให้การประสานงานระหว่างหน่วยงานต่างๆ เป็นไปด้วยความสะดวก	3.29	0.543	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
รวม	3.29	0.583	

จากตารางที่ 2 ปัจจัยส่วนบุคคลในการยอมรับเทคโนโลยี โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้งานมีคะแนนมากที่สุด ($\bar{X} = 3.42$) รองลงมา คือ ด้านความไว้วางใจในเทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.41$) รองลงมาคือ ด้านพฤติกรรมการยอมรับเทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.35$) และด้านการรับรู้ประโยชน์ในการใช้งานมีคะแนนอยู่ลำดับสุดท้าย ($\bar{X} = 3.29$)

ตารางที่ 3 ปัจจัยเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก (n=95)

ปัจจัยเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก	Mean	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านงบประมาณ			
1. งบประมาณไม่เพียงพอในการวางโครงสร้างระบบเทคโนโลยี	2.22	1.362	น้อย
2. การนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้งานในองค์กรมีค่าใช้จ่ายสูง	2.73	1.086	มาก
3. การจัดทำบริการสาธารณะในด้านอื่น มีความสำคัญกว่า	2.95	0.843	มาก
รวม	2.63	1.097	
ด้านแรงจูงใจในการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี			
1. การนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้งานทำให้องค์กรมีชื่อเสียง	3.09	0.787	มาก
2. การนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้งานทำให้องค์กรมีรายได้เพิ่มขึ้น	2.28	1.007	น้อย

ปัจจัยเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก	Mean	S.D.	ระดับความคิดเห็น
3. การนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้งานทำให้เกิดความก้าวหน้าในตำแหน่ง	2.73	0.818	มาก
4. การนำเทคโนโลยีมาใช้งานช่วยให้องค์กรเกิดความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ และลดการทุจริต	3.14	0.780	มาก
รวม	2.81	0.848	
ด้านการขาดแคลนทรัพยากรบุคคล			
1. บุคลากรขาดทักษะ ความรู้ความสามารถทางเทคโนโลยี	2.75	0.729	มาก
2. บุคลากรขาดแรงจูงใจในการพัฒนาตนเอง ไม่สนใจศึกษาหาความรู้ และไม่ปรับตัวตามเทคโนโลยีดิจิทัล ยังยึดติดกับการปฏิบัติงานแบบเดิม	2.46	0.810	น้อย
3. บุคลากรขาดความผูกพันกับองค์กร เกิดการโยกย้ายตำแหน่งบ่อย ทำให้การทำงานไม่ต่อเนื่อง	2.59	0.805	มาก
รวม	2.60	0.781	
ด้านกฎ ระเบียบ และขั้นตอนการปฏิบัติงาน			
1. กฎ ระเบียบ และขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ซับซ้อน เป็นอุปสรรคต่อการนำระบบเทคโนโลยีมาใช้งานในองค์กร	2.80	0.833	มาก
2. การนำเทคโนโลยีมาใช้งานในองค์กรเป็นการเพิ่มภาระงานเนื่องจากกฎ ระเบียบ และขั้นตอนการปฏิบัติงานยังไม่รองรับ	2.59	0.857	มาก
รวม	2.69	0.845	
ด้านข้อกีดขวางด้านความปลอดภัย			
1. ข้อกีดขวางเกี่ยวกับความเสถียร ปลอดภัยในการเข้าถึงข้อมูลของระบบเทคโนโลยี	2.99	0.722	มาก
2. ข้อกีดขวางเกี่ยวกับการประมวลผลข้อมูล และความรวดเร็วในการใช้งาน	2.84	0.776	มาก
3. ข้อกีดขวางเกี่ยวกับประสิทธิภาพ ทันสมัยและเชื่อถือได้	2.71	0.770	มาก
รวม	2.84	0.756	

จากตารางที่ 3 ปัจจัยเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก โดยภาพรวมพบว่าระดับเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ด้านข้อกีดขวางด้านความปลอดภัยมีคะแนนมากที่สุด ($\bar{X} = 2.84$) รองลงมาคือ ด้านแรงจูงใจในการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ($\bar{X} = 2.81$) รองลงมาคือ ด้านกฎ ระเบียบ และขั้นตอนการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 2.69$) รองลงมาคือ ด้านงบประมาณ ($\bar{X} = 2.63$) และด้านการขาดแคลนทรัพยากรบุคคล ($\bar{X} = 2.60$) ตามลำดับ

6. สรุปและอภิปรายผล

จากผลการศึกษามุมมองของข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กในจังหวัดชัยภูมิ ต่อปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยี สามารถสรุปผลการศึกษาดังนี้

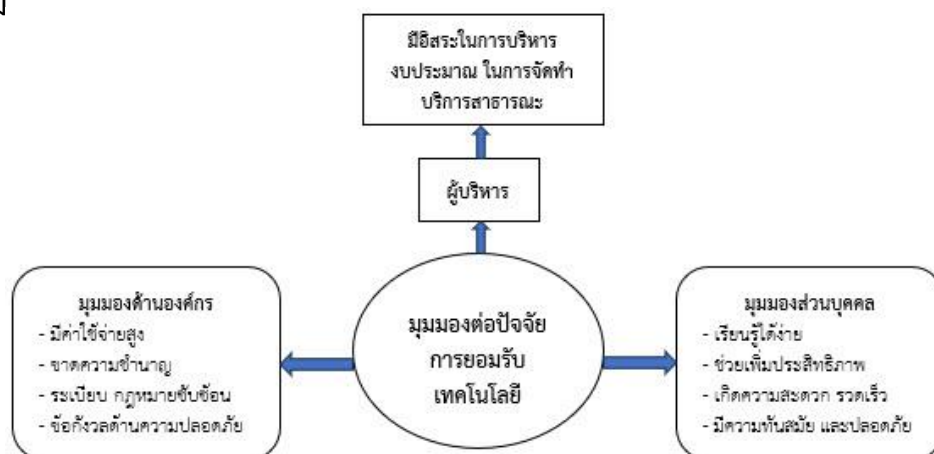
ด้านข้อมูลทั่วไปของข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก จังหวัดชัยภูมิ จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 95 คน เมื่อพิจารณาแล้วพบว่า ส่วนมากเป็นเพศหญิง จำนวน 77 คน และเพศชาย จำนวน 18 คน โดยส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 41 – 50 ปี มากถึง 60 คน มีสถานภาพสมรส จำนวน 62 คน สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป มากถึง 92 คน และมีการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรีเพียง 3 คน เท่านั้น ส่วนมากดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ จำนวน 61 คน ประเภทอำนวยการ จำนวน 19 คน และประเภทบริหาร จำนวน 1 คน โดยมีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 10 ปีขึ้นไป มากถึง 76 คน คิดเป็นร้อยละ 80 รายได้ต่อเดือนมากที่สุดสามลำดับแรกอยู่ระหว่าง 30,001 – 40,000 บาท จำนวน 49 คน รายได้ 20,001 – 30,000 บาท จำนวน 27 คน รายได้มากกว่า 40,000 บาท จำนวน 9 คน ตามลำดับ

ด้านปัจจัยส่วนบุคคลในการยอมรับเทคโนโลยี ของข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก ในจังหวัดชัยภูมิ จากการพิจารณาพบว่า ในการนำระบบเทคโนโลยีเข้ามาใช้งานในองค์กรข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก ในจังหวัดชัยภูมิ จากวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นส่วนใหญ่ ต้องการให้ระบบเทคโนโลยีที่มีความง่ายในการนำไปปฏิบัติงาน กล่าวคือ สามารถเรียนรู้ได้ง่าย เทคโนโลยีที่มีความง่ายในการใช้งานมักจะช่วยให้ผู้ใช้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและสะดวกสบายมากขึ้น การเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมและง่ายต่อการนำไปใช้งานเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาองค์กร สามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานในระยะยาว สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพัตรา วังเย็น (2563) ที่พบว่า การยอมรับเทคโนโลยีของผู้ปฏิบัติงานนั้น เทคโนโลยีต้องใช้งานง่าย สะดวกรวดเร็ว และไม่ยุ่งยากซับซ้อน สามารถช่วยให้ได้รับข้อมูลและข่าวสารอย่างรวดเร็ว และลดระยะเวลาในการทำงาน รองลงมาคือ เทคโนโลยีต้องอำนวยความสะดวกช่วยให้การทำงานมีความรวดเร็วขึ้น เช่น มีแอปพลิเคชันและโปรแกรมต่าง ๆ ที่ถูกออกแบบมาเพื่อช่วยให้การทำงานเป็นไปอย่างรวดเร็ว ได้แก่ การใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร ตัวอย่างเช่น อีเมล, การสนทนาผ่านแชท, หรือการประชุมออนไลน์ เป็นต้น รวมถึงเทคโนโลยีต้องมีประสิทธิภาพ ทันสมัยและเชื่อถือได้ กล่าวคือ เทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพจะช่วยลดระยะเวลาในการทำงาน ความทันสมัยต้องมีความสอดคล้องกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีในปัจจุบัน โดยสามารถตอบสนองต่อความต้องการและความเปลี่ยนแปลงของตลาดและองค์กรได้ โดยระบบต้องมีความเสถียรและปลอดภัย มีการสนับสนุนและการบำรุงรักษาที่ดีจากผู้พัฒนา และมีการตรวจสอบความปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ รวมถึงระบบเทคโนโลยีต้องมีการประมวลผลข้อมูลที่รวดเร็วและถูกต้องแม่นยำ เพราะเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการใช้งานในหน่วยงาน เพราะมีผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานและการบริการต่อประชาชน ซึ่งในงานวิจัยของ อัจฉรา เด่นเจริญโสภณ (2560) ได้พบมุมมองประเด็นในลักษณะเดียวกัน

ด้านปัจจัยเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก ในจังหวัดชัยภูมิ แม้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งมีความเป็นอิสระในการบริหารงบประมาณของตนเอง ซึ่งขึ้นอยู่กับบริบทของแต่ละพื้นที่ แต่การดำเนินงานต้องอยู่ในขอบเขตของระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมาย ดังนั้น การนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้งานในองค์กรจึงขึ้นอยู่กับนโยบายการบริหารงานของผู้บริหารและความต้องการของประชาชนในพื้นที่เป็นสำคัญ (ภาวิณี ลักษณะ และกฤษฎธรณ์ โสวัชรินทร์, 2562) เมื่อนำข้อมูลมาพิจารณาพบว่า ในด้านงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก ความคิดเห็นส่วนใหญ่ในการวางแผนโครงสร้างระบบเทคโนโลยี ในเรื่องงบประมาณไม่เพียงพอ มีความเห็นอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.22$, S.D. = 1.362) ถึงแม้งบประมาณจะเป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินงานและการจัดทำบริการสาธารณะขององค์กร แต่บุคลากรในองค์กรก็มีความคิดเห็นว่าการนำ

งบประมาณไปจัดทำบริการสาธารณะในด้านอื่น มีความสำคัญมากกว่าการลงทุนเพื่อวางโครงสร้างระบบเทคโนโลยี ($\bar{X} = 2.95$, S.D. = 0.843) เนื่องจากเห็นว่าการวางโครงสร้างระบบเทคโนโลยีมีค่าใช้จ่ายสูง ($\bar{X} = 2.73$, S.D. = 1.086) ต่อมาด้านแรงจูงใจในการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี พบว่า การนำเทคโนโลยีมาใช้งานไม่ได้ทำให้องค์กรมีรายได้เพิ่มขึ้น ($\bar{X} = 2.28$, S.D. = 1.007) อยู่ในระดับน้อย ความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นว่า การนำเทคโนโลยีมาใช้งานจะช่วยทำให้องค์กรเกิดความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ และลดการทุจริต ($\bar{X} = 3.14$, S.D. = 0.780) ทั้งยังมีผลทำให้องค์กรมีชื่อเสียง ($\bar{X} = 3.09$, S.D. = 0.787) และทำให้มีความก้าวหน้าในการทำงาน ($\bar{X} = 2.73$, S.D. = 0.818) ในด้านการขาดแคลนทรัพยากรบุคคล พบว่า บุคลากรในองค์กรขาดทักษะ ความรู้ความสามารถทางเทคโนโลยี ($\bar{X} = 2.75$, S.D. = 0.729) เนื่องจากในตำแหน่งงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กยังขาดตำแหน่งที่มีความเชี่ยวชาญด้านดิจิทัล การพัฒนาและดูแลระบบเทคโนโลยีต้องการความเชี่ยวชาญที่เหมาะสมหลากหลายด้าน เช่น การพัฒนาระบบซอฟต์แวร์, ระบบเครือข่าย เป็นต้น อีกทั้งการที่บุคลากรขาดความผูกพันกับองค์กร และเกิดการโยกย้ายตำแหน่งบ่อยทำให้การทำงานไม่มีความต่อเนื่อง ($\bar{X} = 2.59$, S.D. = 0.805) การฝึกทักษะให้กับผู้มาปฏิบัติงานใหม่ทำให้การทำงานเกิดความล่าช้า โดยความคิดเห็นเกี่ยวกับบุคลากรขาดแรงจูงใจในการพัฒนาตนเอง ไม่สนใจศึกษาหาความรู้ และไม่ปรับตัวตามเทคโนโลยีดิจิทัล ยังยึดติดกับการปฏิบัติงานแบบเดิม อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.46$, S.D. = 0.810) ซึ่งสอดคล้องกับรายงานของ สุภาภรณ์ สีสุพรรณ และอจิรภาส เพียรขุนทด (2565) แสดงให้เห็นว่า บุคลากรส่วนมากไม่ได้ขาดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ทักษะทางเทคโนโลยี ในด้านกฎ ระเบียบ และขั้นตอนการปฏิบัติงาน พบว่า กฎ ระเบียบ และขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ซับซ้อนเป็นอุปสรรคต่อการนำระบบเทคโนโลยีมาใช้งาน ($\bar{X} = 2.80$, S.D. = 0.833) และการนำเทคโนโลยีมาใช้งานเป็นการเพิ่มภาระงานเนื่องจากกฎ ระเบียบ และขั้นตอนการปฏิบัติงานยังไม่รองรับ ($\bar{X} = 2.59$, S.D. = 0.857) ตัวอย่างเช่น การยกเลิกการเรียกสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน เพื่อรองรับการเป็นรัฐบาลดิจิทัล แต่ในความเป็นจริงแล้วเป็นเพียงการอำนวยความสะดวกและลดภาระของประชาชน ไม่ได้เป็นการสนับสนุนหรือช่วยลดขั้นตอนการทำงาน เนื่องจากเจ้าหน้าที่ต้องให้บริการถ่ายสำเนาเอกสารให้แก่ประชาชนแทน และการตรวจสอบการดำเนินงานและการจัดทำเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ยังกำหนดให้ทำเป็นกระดาษ และด้านข้อกัฏวลด้านความปลอดภัย ความคิดเห็นส่วนมาก มีข้อกัฏวลเกี่ยวกับความเสถียร ความปลอดภัยในการเข้าถึงข้อมูลของระบบเทคโนโลยี ($\bar{X} = 2.99$, S.D. = 0.722) เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กยังขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ในการป้องกันข้อมูลและรักษาความปลอดภัยของระบบเทคโนโลยี ปัญหาลักษณะนี้พบได้ในรายงานของ พิมพ์กมล ไชยสมภาร (2562) และภัคพล จันทนวนานนท์ และเอกรินทร์ วิบูลย์ตั้งมั่น (2560)

7. องค์ความรู้ใหม่

ภาพที่ 2 องค์ความรู้ใหม่

8. บทสรุป

แม้ว่ารัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐบาลนำเทคโนโลยีมาใช้งานในองค์กร แต่มุมมองของข้าราชการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กจังหวัดชัยภูมิ เห็นว่า การวางโครงสร้างเทคโนโลยีมีค่าใช้จ่ายสูง บุคลากรยังขาดความชำนาญ อีกทั้งระเบียบ กฎหมายมีความซับซ้อนไม่รองรับการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้งาน และมีข้อกังวลด้านความปลอดภัยของข้อมูล โดยเทคโนโลยีที่นำมาใช้งานต้องสามารถเรียนรู้ได้ง่าย ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน เกิดความสะดวก รวดเร็ว ทันสมัย และมีความปลอดภัยในการเข้าถึงข้อมูล แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการบริหารงบประมาณ การวางโครงสร้างเทคโนโลยีเพื่อใช้งานในองค์กร หรือการจัดทำบริหารสาธารณะอย่างหนึ่งอย่างใด ย่อมขึ้นอยู่กับนโยบายของผู้บริหารเป็นสำคัญ

9. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรศึกษาผลดี ผลเสีย รวมถึงความคุ้มค่าของการวางโครงสร้างระบบเทคโนโลยีในองค์กร พร้อมทั้งสำรวจความต้องการของบุคลากรในการใช้งานระบบเทคโนโลยี เพื่อนำมาพิจารณาจัดทำนโยบายและวางแผนการพัฒนาโครงสร้างระบบเทคโนโลยีที่เหมาะสม สนับสนุนและส่งเสริมให้บุคลากรสนใจเรียนรู้และพัฒนาทักษะในการใช้งานเทคโนโลยี เช่น การจัดทำโครงการฝึกอบรมหรือการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างองค์กรเกี่ยวกับการใช้ระบบเทคโนโลยี นอกจากนี้ผู้บริหารควรสร้างแรงจูงใจให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเกิดการเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา เช่น การมอบรางวัลให้แก่พนักงานดีเด่นประจำปี เพื่อให้บุคลากรทุกคนมีแรงจูงใจในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ เพื่อนำมาพัฒนาการปฏิบัติงานของตนเอง

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำระบบเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในองค์กรอย่างจริงจัง โดยในด้านงบประมาณควรอุดหนุนงบประมาณในการวางโครงสร้างทางเทคโนโลยีโดยเฉพาะ เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบกับการจัดทำบริการสาธารณะในด้านอื่น อีกทั้งควรสร้างแรงจูงใจเพื่อกระตุ้นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดความสนใจในการนำระบบเทคโนโลยีเข้ามาใช้งาน เช่น การมอบรางวัลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีเด่นในด้านการเทคโนโลยีที่ทันสมัยและให้บริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงด้านทรัพยากรบุคคลควรจัดอบรมพัฒนาทักษะแก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานให้มีความรู้และเข้าใจในการใช้งานเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม และในด้านกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ ควรรับฟังข้อคิดเห็นของผู้บริหาร รวมถึงเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวม เพื่อให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคในการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้งานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วนำข้อสรุปไปหาแนวทางปรับปรุงแก้ไขต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

เนื่องจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษามุมมองของข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก ในจังหวัดชัยภูมิ ต่อปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยี เป็นการศึกษาความคิดเห็นด้านปัจจัยส่วนบุคคลในการยอมรับเทคโนโลยีและปัจจัยเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กเพียงด้านเดียว การวิจัยในอนาคตจึงควรมีการศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปรอื่นที่ส่งผลต่อการยอมรับเทคโนโลยี เช่น รูปแบบวัฒนธรรมขององค์กรที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการยอมรับเทคโนโลยี ศึกษานโยบายและความคิดเห็นของผู้บริหารขององค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กในการวางโครงสร้างระบบเทคโนโลยีในองค์กร และควรศึกษากฎหมาย กฎระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ ที่เป็นปัญหาอุปสรรคในการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้งาน เพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น และควรมีการเพิ่มขนาดของกลุ่มตัวอย่างให้มากขึ้น โดยขยายกรอบพื้นที่ในการศึกษาเพื่อช่วยให้วิจัยมีความครอบคลุมจะทำให้เกิดมุมมองที่กว้างขึ้น เพื่อการพัฒนาในการทำวิจัยครั้งต่อไป และเนื่องจากงานวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ผลเพื่อหาข้อสรุปโดยวิธีการทางสถิติ แต่ไม่สามารถอธิบายผลลงลึกได้ตามที่ต้องการ ดังนั้นการวิจัยในอนาคตจึงควรใช้การวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้มาซึ่งผลการวิจัยที่มีความสมบูรณ์ ความยืดหยุ่น และแม่นยำมากยิ่งขึ้น

10. เอกสารอ้างอิง

- ดวงสมร สุทธิวงศ์กุล. (2562). การพัฒนาทักษะดิจิทัลของบุคลากรภาครัฐไทยสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล. วารสารการเมืองการบริหาร และกฎหมาย, 13(1), 197-216.
- ธนาชัย ธีรพัฒน์วงศ์, พรนภา เตียสุธิกุล และบุญทัน ดอกไธสง. (2561). ปัญหายุทธศาสตร์เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารภาครัฐ. วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), 8(1), 91-102.
- บุรณจิตร แก้วศรีมล. (2565). การให้บริหารสาธารณะภายใต้แนวคิดรัฐบาลดิจิทัล. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 44(5), 83-96.
- พิมพ์กมล ไชยสมภาร. (2562). การนํานโยบายรัฐบาลดิจิทัลไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม. การศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ภัคพล จันทนวรรณท์ และเอกรินทร์ วิบูลย์ตั้งมั่น. (2560). การปฏิบัติตามนโยบายความปลอดภัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของพนักงานในระบบของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ขนาดใหญ่รายหนึ่ง. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย, 11(2), 121-135.
- รัตนศักดิ์ พลากรฉัตรคุปต์. (2561). ปัจจัยด้านการยอมรับเทคโนโลยีที่มีผลต่อการซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคผ่านช่องทางออนไลน์. สารนิพนธ์ปริญญาการจัดการมหาบัณฑิต, วิทยาลัยการจัดการ, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เรวัต แสงสุริยงค์. (2562). บนเส้นทางพัฒนารัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ในสังคมไทย: ยุคดิจิทัล. วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 27(55), 294-317.
- ศิริพร มงคลรัตนาลิทธิ. (2565). ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้งานบริการชำระเงินผ่านระบบชำระเงินแบบไร้สัมผัส. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์, 8(2), 16-32.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2566). แนวทางการพัฒนาบุคลากรภาครัฐ พ.ศ. 2566 – 2567. สืบค้นเมื่อ 4 พฤษภาคม 2567, จาก <https://dmsic.moph.go.th/index/detail/9449>.
- สุพัตรา วังเย็น. (2563). ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีที่ใช้สำหรับประมวลผลข้อมูลทางบัญชี: กรณีศึกษาเจ้าหน้าที่สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย. สารนิพนธ์ปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต, วิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชี, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

- สุภาภรณ์ สีสุพรรณ และอจิรภาส เพียรขุนทด. (2565). การปรับตัวเพื่อเข้าสู่การเปลี่ยนแปลงเป็นองค์กรดิจิทัลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น. *Journal of RoiKaensarn Academi*, 7(8), 246-264.
- เสาวลักษณ์ พูลทรัพย์. (2562). การยอมรับเทคโนโลยีที่มีผลต่อความตั้งใจใช้บริการชำระเงินสมทบกองทุนประกันสังคมผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Payment) ของสำนักงานประกันสังคม. การค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- อัจฉรา เคนเจริญโสภณ. (2560). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานของสำนักปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. งานนิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Yamane, T. (1967). *Statistics, An Introductory Analysis* (2nd ed.). New York: Harper and Row.